

HERFST

DOOR

H. J. SCHIMMEL.



ale schemer, somber zwijgen!
Vunze lucht van rottend blad!
Ruk- bij rukwind zwiept de twijgen,
Plonzend ze in een ijskoud bad!
Beeld der grijsheid, moeilijk stromplend,
Zwak en stram in peze en nerf,
Met den diepsten weemoed momplend:
„Alles roept: Verval, verderf!”

„Tobbend zwaarhoofd, dom, die klachte!”
En de humor tint den toon.
„In het Dicht klonk die gedachte
„Talloos malen óverschoon!
„Hoor, wat andre en blijder woorden
„Enkle scherpere ooren hoorden:
„„Uit den windstoot, uit den mist
„„Knedden wij de versche gist;
„„Wij ontraafden niet, maar weven
„„Nieuwe vormen voor nieuw leven!”
